

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 132
din 15.02.2017

Dosar nr: 650/2016

Petiția nr: 5.817/03.10.2016

Petent:

Reclamat: Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: neacordarea sporului de doctorat în cuantum de 15%, titlu științific obținut în 2014

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului:

1.2.1. Inspectoratul General al Poliției Române,

1.2.2. Direcția de Investigații Criminale a Poliției Române,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră că este discriminat prin neacordarea sporului de doctorat corespunzător titlului științific obținut în 2014, în ceea ce privește stabilirea drepturilor salariale în raport de activitățile desfășurate potrivit atribuțiilor din fișa postului, comparativ cu colegii care au obținut titlul științific până la 31.12.2009.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 9 – 11 la dosar) pentru data de 15.11.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), petentul prin adresa nr. 5.817/21.10.2016, reclamații prin adresa nr. 6.283/21.10.2016.

3.3. Având în vedere că pentru termenul din 15.11.2016, plicul adresat petentului s-a returnat la sediul instituției în data de 15.11.2016, procedura a fost astfel incomplet realizată, fapt pentru care s-a realizat recitarea părților în cauză prin adresele nr. 7.198/29.11.2016 pentru data de 12.12.2016 (filele 14 – 17 la dosar).

3.4. Prin citațiile emise, a fost pusă în discuție petentului excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu în ceea ce privește constatarea existenței discriminării ce rezultă din acte normative, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008.

3.5. Prin adresa nr. 7.614/21.12.2016 a fost comunicat petentului punctul de vedere formulat de reclamat, fiind solicitate concluzii scrise (fila 27 la dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 5.817/03.10.2016** (filele 1 – 5 la dosar), petentul consideră că este discriminat prin neacordarea sporului de doctorat pentru titlul obținut în 2014.

4.1.2. Petentul, ofițer de poliție judiciară în rezervă cu gradul profesional de comisar șef de poliție, consideră că este discriminat prin raportare la colegii care dețineau sporul de doctorat la data de 31.12.2009, întrucât prin art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009 a fost abrogat art. 24 din Hotărârea nr. 567 din 15 iunie 2005 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de doctorat, discriminare atestată și de art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010.

4.1.3. În sprijinul celor susținute în memoriu, petentul se raportează la prevederile art. 4, 16 și 41 din Constituția României, art. 3 din O.G. nr. 137/2000, respectiv prevederile Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică și Directiva Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

4.1.4. Petentul consideră că discriminarea pe care o reclamă a fost recunoscută și de legiutor prin adoptarea Legii nr. 71/2015 pentru adoptarea O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, care la art. 5 alin. 1¹ se stipulează:

”(1¹) Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovât îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

(1²) Prevederile alin. (1¹) se aplică și pentru calculul indemnizației de încadrare pentru persoanele care sunt demnitari, ocupă funcții publice și de demnitate publică, ca unică formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției.”

4.1.5. Petentul nu a răspuns la excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește constatarea existenței discriminării ce rezultă din acte normative, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008.

4.2. Susținerile primului reclamat

4.2.1. Prin adresa nr. 3664325/C-DG/15.11.2016 înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 7.352/09.12.2016 (transmisă prin e-mail, filele 18 – 21 la dosar), respectiv nr. 7.406/13.12.2016 (transmisă prin poștă, filele 23 – 26 la dosar), reclamatul solicită respingerea petiției întrucât este netemeinică prin raportare la prevederile art. 5 (fostul art. 4) din O.G. nr. 137/2000 republicată.

4.2.2. Reclamatul prezintă evoluția cadrului normativ în ceea ce privește salarizarea polițiștilor, precizând că în cursul anului 2010, salarizarea polițiștilor s-a realizat în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare și art. 5 și următoarele din O.U.G. nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din setorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.

4.2.3. Actele normative menționate de reclamat consacră principiul conservării drepturilor salariale, în sensul că, începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul brut avut la această dată, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009.

4.2.4. Prin urmare, reclamatul stipulează că, în acest context, dacă sporul de 15% corespunzător dobândirii titlului științific de doctor se afla în plată la data de 31.12.2009, cuantumul acestuia urma să se achite în cursul anului 2010, fiind inclus în categoria sumelor compensatorii.

4.2.5. În cursul anului 2014, salarizarea polițiștilor s-a făcut în conformitate cu prevederile Legii – cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și O.U.G. nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, drepturile salariale ale polițiștilor regăsindu-se în Anexa VII la Legea nr. 284/2010.

4.2.6. În ceea ce privește situația petentului, titlul științific de doctor este deținut de petent de la data de 11.11.2014.

4.2.7. Reclamatul invocă în acest context excepția de necompetență materială a C.N.C.D., prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, în sensul în care *”prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”*.

4.2.8. Prin urmare, reclamatul apreciază că, raportat la data obținerii titlului științific de doctor și data formulării solicitării de petent, legislația în vigoare nu permitea constituirea

unui drept salarial sub forma unui spor de 15%. Plata echivalentului bănesc al acestui spor s-a făcut către polițiștii ce aveau constituit acest drept salarial la data de 31.12.2009 potrivit normelor juridice menționate anterior.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul a obținut titlul științific de doctor în baza Ordinului Ministrului Educației Naționale nr. 634 din 11.11.2014.

5.1.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 5.817/21.10.2016, respectiv nr. 7.198/29.11.2016, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește posibila discriminare ce ar rezulta din norme juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**.

5.2. **În drept**, Colegiul director a luat act de solicitarea petentului în ceea ce privește stabilirea drepturilor salariale în raport de activitățile desfășurate potrivit atribuțiilor din fișa postului, în contextul dobândirii de către acesta a titlului științific de doctor în anul 2014. Petentul se raportează în argumentarea discriminării la care susține că este supus, prin neacordarea sporului aferent titlului de doctor după anul 2010, la prevederile Legii nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv actele normative subsecvente aplicabile în domeniu.

5.2.1. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește constatarea existenței discriminării ce rezultă din acte normative: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.*”

5.2.2. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

5.2.3. Asupra excepției de necompetență materială, excepție invocată și de către partea reclamată, petentul nu și-a exprimat punctul de vedere, fapt pentru care Colegiul director procedează în consecință a se pronunța asupra excepției invocate, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției”.

5.2.4. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul constată că potențiala faptă de discriminare invocată de către petent este *de facto* echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.2.5. În analiza cauzei, Colegiul director se raportează la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, care a reținut că: *”prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.*

5.2.6. Prin urmare, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus-amintită că, în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate.

5.2.7. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către C.N.C.D. în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.8. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.2.9. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece C.N.C.D. își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul supus analizei nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat.

5.2.10. În consecință, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D., invocată din oficiu, în raport cu obiectul petiției, în ceea ce privește posibila discriminare ce ar rezulta din norme juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**.

5.2.11. De asemenea, facem precizarea că jurisprudența constantă a C.N.C.D. în ceea ce privește spețele similare este de emitere totuși a unui punct de vedere de specialitate cu privire la acordarea / neacordarea sporului de doctorat prin raportare la data de 31.12.2009, respectiv intrarea în vigoare a **Legii nr. 330/2009**.

5.2.12. Prin urmare, Colegiul director decide emiterea unui punct de vedere în concret privind obiectul petiției din speța de față, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 20.03.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.M.I. și M.L.

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

care a fost formulat inclusiv prin **Hotărârea nr. 671 din data de 20.11.2013**, și care ulterior a devenit cazuistică determinantă pentru obiectul petiției:

«**15. În fapt, raportat la obiectul speței, constatăm că suntem în prezența unei discriminări indirecte, izvorâtă din lege. Astfel, potrivit art. 2 alin 2 punct. (1) din Directiva Consiliului din 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea tratamentului egal privind ocuparea forței de muncă și condițiile de muncă, discriminare directă “se produce atunci când o persoană este tratată într-o manieră mai puțin favorabilă, decât este, a fost sau va fi tratată, într-o situație asemănătoare cu o altă persoană, pe baza unui criteriu protejat de lege”. Acest principiu este stipulat în Constituția României art. 16 alin. (1) și în art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000, respectiv art. 5 din Codul Muncii.**

16. Condiții ale discriminării directe:

Existența unui tratament diferențiat

Suntem în prezența **unui tratament mai puțin favorabil** aplicat angajaților care au obținut titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009 și a OUG. nr. 1/2010 în raport cu angajații care au obținut titlul de doctor înainte de intrarea în vigoare a actelor normative

mai sus amintite. Primul grup primește în continuare suma echivalentă sporului de doctorat, chiar și după intrarea în vigoare a noii legi de salarizare, în timp ce al doilea grup nu are chemare la obținerea unei sume echivalente cu sporul de doctorat.

17. Astfel, Consiliul reține următoarele dispoziții prin legale prin care s-a introdus tratamentul diferențiat:

- **art. 30 alin. 6 din Legea-cadru nr. 330/2009:** „Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, **sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora**”;
- **art. 48 alin. 1 pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009:** „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: ... Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 10 alin. (8), art. 11 alin. (4), art. 12-14, art. 15 alin. (1), art. 17, art. 22-29, art. 30-31, art. 31¹ alin. (2), art. 32-34 și art. 37-41”;
- **art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010:** „În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență **sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu** care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. **Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea**”;
- **art. 1 alin. 5 din legea nr. 285/2010:** „În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, **precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010** privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, **cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege**”.

18. Din analiza textelor normative rezultă faptul că legiuitorul a abrogat acordarea de sporuri (art. 48 alin. 1 pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009). Totuși, constatăm că nu suntem în prezența unei abrogări veritabile și efective, deoarece actul normativ prevede că,

“sumele corespunzătoare acestor sporuri – adică cele abrogate n.n.- vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora,, (vezi art. 30 alin. 6 din Legea-cadru nr. 330/2009). Acoperirea integrală a sporurilor așa-zis abrogate se realizează prin sume compensatorii cu caracter tranzitoriu. (art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010).

Mai mult, **legiuitorul transformă un drept salarial secundar în parte a salariului, drept fundamental, atunci când prevede că sumele cu caracter tranzitoriu, respectiv sporurile se introduc în salariul de bază** (a se vedea art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, art. 1 alin. 5 din legea nr. 285/2010).

19. Abrogarea privește doar salariații care în viitor ar fi putut să se califice pentru obținerea unui spor (prin dobândirea titlului academic de doctor în cazul nostru) și nu și salariații care la momentul adoptării noii legislații au titlul academic de doctor.

Încălcarea unui drept prevăzut de lege

20. Suntem în prezența **încălcării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală**, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) corborat cu art. 41 în Constituția României. **Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.**

21. În analiza încălcării dreptului la plată egală pentru muncă de valoare egală, ca parte a dreptului la muncă, trebuie să avem în vedere **natura sporului de doctorat**. Astfel, sporul de doctorat este un **supliment de remunerare** acordat de angajator pentru obținerea unui grad superior de calificare a angajatului.

22. Calificarea academică (titlul de doctor sau doctor docent) presupune că **angajatul a dobândit deprinderi și cunoștințe aprofundate într-un domeniu de studiu, care asigură un plus de valoare muncii prestate de acesta**. Sporul de doctorat poate fi comparat cu sporul de vechime, care presupune dobândirea de experiență profesională prin care angajatul poate oferi un plus de valoare muncii sale (a se face distincție între sporul de vechime și cel de fidelitate).

23. Nu putem să reținem motivarea Curții Constituționale a României potrivit căreia „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, **reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție,,** (Decizia 594/2012).

24. Astfel, chiar dacă am reține că sporurile reprezintă drepturi salariale suplimentare, **ele sunt protejate din perspectiva principiului egalității și nediscriminării**, în sensul în care angajatorul are obligația, ca la acordarea sau nu a acestui drept suplimentar, să aplice tratamentul egal la persoane sau situații aflate în poziții comparabile/similare, respectiv să aplice un tratament diferit la persoanele sau situațiile care se află în poziții diferite. În interpretarea noastră, chiar și aceste drepturi suplimentare sunt protejate prin Constituția României, pentru următoarele considerente:

- art. 41 alin. (1) din Constituția României vorbește în general de **dreptul la muncă și nu face distincție între drepturi salariale principale (salariul de bază) și drepturi salariale suplimentare;**
- art. 16 alin. (1) din Constituția României, chiar prin propria denumire - „egalitatea în drepturi,, - **nu face distincție între drepturi fundamentale și drepturi suplimentare în protecția împotriva discriminării**. Mai mult, textul constituțional arată că „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, fără a face distincție între drepturile reglementate de legea fundamentală sau de celelalte tipuri de legi;

- art. 1 pct. 1 - denumit „Interzicerea discriminării,- din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ratificată de România prin Legea nr. 103 din 25 aprilie 2006 prevede faptul că: „exercitarea **oricărui drept prevăzut de lege** trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație,, Din textul de lege reiese că principiul egalității protejează orice drept prevăzut de lege, nu doar un drept fundamental.
- Codul Muncii la art. 160 arată că „salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri”.

25. Raportat la speța de față suntem în prezența unei analize ce privește stabilirea salariului de bază, ca urmare a includerii în calculul acestui drept principal al unui drept secundar (în interpretarea CCR), sporul de doctorat.

26. Existența unor situații comparabile

Angajații care au obținut titlul de doctor după intrarea în vigoare a legii unice de salarizare sunt în situate comparabilă cu cei care au obținut acest grad academic înainte de intrarea în vigoare a legii în cauză. Astfel, ambele categorii au obținut o calificare academică, prin care se presupune că adaugă un plus de valoare muncii prestate.

27. Existența unui criteriu de discriminare și a unui raport de cauzalitate între criteriu și tratamentul diferențiat

Deși aparent este un criteriu atipic, momentul obținerii titlului de doctor este cel care determină tratamentul mai puțin favorabil.

Suntem în prezența unui raport de cauzalitate între momentul obținerii titlului de doctor și tratamentul diferențiat izvorât din lege.

28. Justificarea formulată în motivările Curții Constituționale sunt criticabile. Astfel, CCR prin deciziile sale (cum ar fi Decizia 594/2012) arată că “legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, **le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.**”

29. Da, legiuitorul are dreptul de a modifica, suspenda sau anula sporuri, indemnizații, salarii de periodice și alte stimulente, în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, dar doar cu respectarea **principiului egalității**.

30. Legiuitorul în acest caz **a menținut** un spor, prin introducerea acestuia în salariul de bază, pentru un grup de angajați și **a anulat** posibilitatea obținerii sporului, a aceluiași salariu de bază, (chemarea) pentru cealalt grup, **în condițiile în care ambele grupuri fac parte din aceeași categorie de personal – sunt magistrați.** În cazul ambelor grupuri suntem în prezența aceleiași categorii de angajați care prin obținerea titlului de doctorat, se presupune că, adaugă un plus de valoare muncii prestate.

19. Suntem în prezența unui sistem de stabilire diferită a salariului de bază pentru aceeași categorie de angajați.

31. Principiul egalității și nediscriminării, a plății egale pentru muncă egală (a dreptului la muncă în sens larg) ar fi fost respectat dacă:

- statul ar fi anulat sporul de doctorat (transformat în compensație, **parte a salariului**) pentru toți angajații, indiferent de data obținerii titlului, sau

- dacă l-ar fi acordat în continuare pentru întreaga categorie de angajați (**luat în calculul salariului de bază**) –magistrați – indiferent de data obținerii titlului academic.

32. Statul ori anulează pentru întreaga categorie de angajați – magistrați – sporul de doctorat (salariu de bază diferit), ori îl acordă tuturor, indiferent de data obținerii titlului academic. Sporul nu poate fi anulat doar pentru o parte a categoriei de magistrați.

33. În fapt, **obținerea titlului academic de doctor, calificarea profesională superioară, nu poate fi luată în considerare la stabilirea salariului de bază doar pentru magistrații care au obținut acest titlu înainte de intrarea în vigoare a noii legi de salarizare.**

34. CCR nu a urmat propria jurisprudență în analiza speței, deoarece într-o decizie anterioară a arătat că „**un tratament diferit nu poate fi expresia aprecierii exclusive a legiitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității**” – (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, M. Of. 69/1004).

35. În drept, prevederile art. 30 alin. (6), art. 48 alin. (1) pct.7 din Legea-cadru nr.330/2009, art. 1 alin. (5), art. 6 alin. (1) din OUG nr.1/2010 nu se justifică rațional, nu respectă principiul egalității, și **constituie o discriminare directă, prin încălcarea art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 din Constituția României, art. 1 pct. 1. din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ratificată de România prin Legea nr. 103 din 25 aprilie 2006, art. 5 alin. (1) din Codul Muncii, art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 6 lit. b) și c) din O.G. 137/2000.**

36. Prezenta hotărâre se adoptă în temeiul:

- art. 18 alin. (1) potrivit căreia, Consiliul este responsabil cu privire la armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului egalității, respectiv
- în concordanță cu Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008 care a arătat că „în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, **acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul neidiscriminării....**”, și ca urmare a Sentinței nr. 32 din 30 ianuarie 2012 a Curții de Apel Ploiești, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. 5060 din 18.04.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.»

Punct de vedere elaborat de
Asztalos Csaba Ferenc

în cadrul Dosarului nr. 256/2010